

Det kan således nævnes, at skalaerne i § 1 og § 16 er forenkledede og tildels forhøjede, og afgiften for tilsigelser og indsættelsesforretninger i henhold til afbetalingsloven gjort til en enhedsafgift. Optagelsesafgiften er afskaffet også i landsrets- og højesteretssager. Til gengæld er afgiften for landsrets-sager, hvis genstand ikke er penge eller penges værdi forhøjet.

Endvidere er man gået et skridt videre i forhold til udkastet og yderligere afskaffet et antal småafgifter, der skønnes uden fiskal betydning, medens til gengæld — især af fiskale grunde — andre afgifter er forhøjede.

Således kan nævnes, at ægteskabssager er gjort afgiftsfri, ligesom alle sager om umyndiggørelse og ophævelse af umyndiggørelse, jfr. forslaget § 12, nr. 3 og nr. 5.

Borgerlige krav i straffesager og søforklaringer vedrørende udenlandske skibe er også gjort afgiftsfri tilligemed forskellige udskrifter og attester, bl. a. straffeattester.

Forskellige frister i §§ 8, 19 og 64, stk. 1, er forlængede og finansministerens bemyndigelse til at tillade retsafgifterne berigtiget ved stempelmærker er gjort smidigere, jfr. forslaget § 67, således at også andre former for afgiftsberigtigelse vil kunne indføres, f. eks. maskinel stempeling.

Forslagets gennemførelse vil endvidere nødvendiggøre visse ændringer i en række love under justitsministeriets område, bl. a. retsplejeloven. Disse ændringer er samlet i et af justitsministeriet udarbejdet forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgifter m. v.

Ved dette forslag foreslås i overensstemmelse med retsafgiftsudvalgets indstilling endvidere indført en nyordning med hensyn til betalingen af vederlag for forkyndelser, vederlag til vidnerne ved fagedforretninger, vederlag til sognefogederne for foretagelse af udlæg og udpantning og for udførelse af begyndelses- og registreringsforretning, således at disse vederlag indregnes i retsafgiften og derved fremtidig betales af det offentlige.

Tilsvarende foreslås den gældende ordning, hvorefter retterne kræver portoudgifter refunderet af vedkommende part ophævet, således at retternes portoudgifter fremtidigt endeligt afholdes af statskassen.

Disse nyordninger er led i de forenkling- og rationaliseringsbestrebelse, som nærværende forslag er udtryk for.

Afgiftsprovenu.

Retsafgifterne — bortset fra tinglysningsafgiften og retshjælpsafgiften — har i de sidste finansår ind-

bragt ca. 13-14 mill. kroner, og på finansloven for finansåret 1968-69 er de optaget med ca. 16 mill. kr.

Ved de i retsafgiftsudvalgets udkast foreslåede afgiftssatser var ikke tilstræbt en forhøjelse af provenuet.

Da retsafgiften er en dækningsafgift og ikke en fiskal afgift, må det imidlertid anses for ønskeligt, at den kan give dækning for en større del af udgifterne til den borgerlige retspleje end hidtil. Disse udgifter kan ud fra finansloven for finansåret 1968-69 skønnes at ville andrage ca. 40 mill. kroner. Dette skøn er dog ligesom skønnet over, hvad retsafgiften vil indbringe, behæftet med betydelig usikkerhed.

I forslaget er de fleste afgiftssatser — bortset fra skifteafgifterne i afsnit III — derfor forhøjede, og retsafgiften må herefter antages at kunne indbringe ca. 25-26 mill. kroner årligt. Det må dog herved tages i betragtning, at forskellige vederlag i henhold til justitsministeriets forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser om retsafgifter m. m. fremtidig skal afholdes af statskassen, og at disse udgifter kan anslås til godt 4 mill. kroner.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til afsnit I.

Afgifter for borgerlige sager i første instans m. m.

Afsnit I træder i stedet for retsafgiftslovens kapitler II og IV. I udkastets kapitel 1 er optaget regler om afgift for borgerlige domssager i første instans, i kapitel 2 om afgifter for bevisoptagelse, der ikke har forbindelse med verserende retssager.

Efter retsafgiftslovens § 21 svares der ikke retsafgift i offentlige straffesager, men kun af visse borgerlige krav, der afgøres i forbindelse med en straffesag. Det skønnes ikke nødvendigt, at der svares retsafgift i sådanne sager, ligesom det synes overflødig at optage en særlig bestemmelse om afgiftsfrihed i loven, da det klart fremgår, at de i afsnit I omhandlede afgifter kun skal lægges i borgerlige sager. Kap. 2 i udvalgets udkast er derfor ikke medtaget i forslaget.

Til kapitel 1.

Borgerlige domssager.

Kapitlet har samme område som den gældende lovs kapitel II. Kapitlets bestemmelser finder således ikke alene anvendelse på sager, der behandles i den borgerlige retsplejes former ved de ordinære retter, men også på boligretssager, jfr. dog bemærkningerne til § 2.

Af de ændringer i gældende ret, som reglerne i udkastets kapitel 1 medfører, fremhæves særlig følgende: